

a drót, az üvegszál-fény-lézer és a kinyújtott kéz

Kommunikáció, de milyen fokon?

a drót, az üvegszál-fény-lézer és a kinyújtott kéz

Kommunikáció, de milyen fokon?

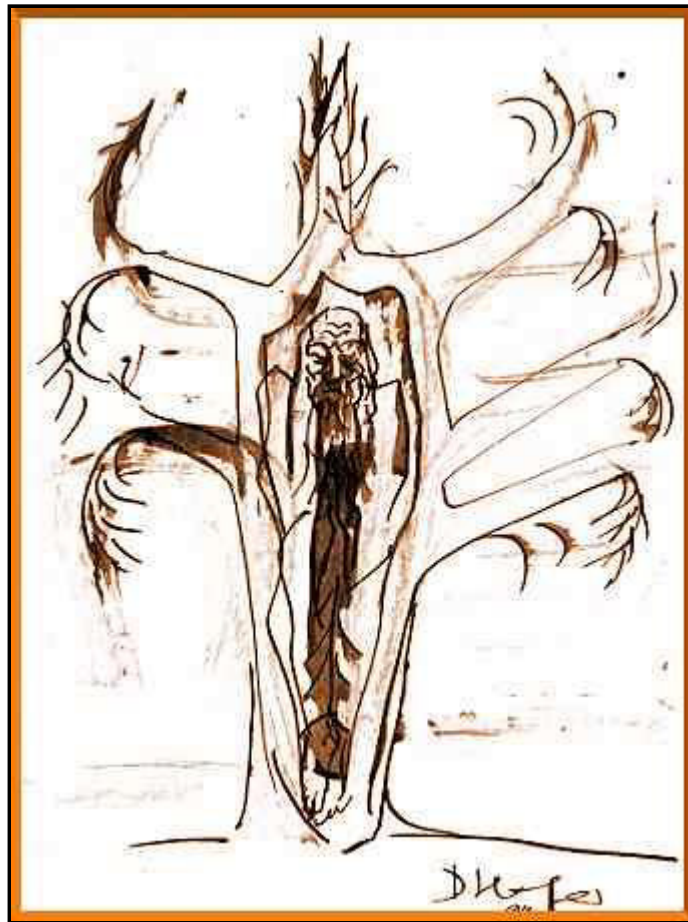
Grafika: D. Hoffer E.

Mi kell a kommunikációhoz? A legfontosabb nyilván a két fél, akiket az egymásnak közlendő és az igény a párbeszédre valamilyen módon összeköt.

Mint cseppben a tenger, egy-egy összeköttetésben benne van egész világunk: tendenciák olvashatók ki belőle, jellemezhető az ember, aki az individualizációval együtt veszni érez valamit korábbi önmagából, és ezt a technikai tökély megvalósításával szeretné valamiképpen orvosolni.

Jelentős táborok alakultak ki - időben megelőzve a virtuális cyber-tér kialakulását -, és miközben a sátrak együttese nem értelmezhető ma már földrajzi egységként, mégis szellemi szögesdróttal fonták körül magukat a táborok lakói.

Egyidőben azzal, hogy belső torzulásaink tükröként jelennek meg a reklámok a médiában, és a bitek elképzeltetlen többszörösére rúgnak az összekötő szálak kapacitásai - az adatok iránya nem változik-, kulturális tartalmuk és a magukat elszigetelők aránya talán nő.

A demokrácia vélemény-nyilvánítási szabadossága odáig terjed, hogy már nyíltan felvethető annak jogossága: szabad-e egyáltalán két tábor között kommunikálni; és kétségbe vonható az érintkezésnek minden formája, mely a Föld szellemi parcelláit kohéziós erőként egybe tartaná.

Ugyanakkor a cybertér résztulajdonosa két adatsor között felmentve érzi magát minden más típusú kapcsolattól. Ma már nem lenne túlságosan meglepő, ha a levelezőlisták szellemi fogságában vegetáló a szünetmentes tápegység kimerülése után szobájából kilépve a teljes atom-sivatagban találhatná magát.

Hétköznapi formában is, de ami a legmegdöbbenőbb, "hivatásos" körökben is a meglepetés erejével hat az egy pohár víz hatása a betegre, az udvarias gesztus a találkozáskor, az érdeklődés a pusztán megléten (a "how do you do"-n) kívül.

Mielőtt bárki is belemagyarázná ebbe a kis írásba a szándékot, hogy minden technika csak rossz lehet, szeretném kijelenteni, hogy nem így gondoltam. Pusztán azt állítom, hogy van, ahol a valóság tere mással nem pótolható, és vannak olyan kapcsolat-hiányok, melyek elvi szinten létezését nem az összekötő drót (üvegszál, fény, lézer stb.) kapacitása, hanem a belátó szeretet, a kinyújtott, segítő kéz aktivitása szünteti meg.

Minden olvasónkat szeretettel hívom és várom a Magyar Kultúra Napján, január 22-én, szombaton 18 órakor a volt Vármegyeháza (Fő tér 5.) dísztermébe, ahol Dr. Gimesi Szabolcs polgármester úr megnyitásával, a Fidelissima kórus és S.Tóth József színművész úr közreműködésével ünnepséget rendez a Kálvin Kör és a KÉSZ Soproni Csoportja. Az alkalmat megtisztelőik Dr. Várszegi Asztrik OSB püspök, pannonhalmi főapát előadását hallgathatják meg

A hagyomány üzenete a mának

A kommunikáció kultúrája

címmel.

- DI -